

Puszcza Nadnotecka — obejmująca nadleśnictwa: Karwin, Krobielewko, Lipki Wielkie, Rapin.

§ 3. W regionach intensywnego rozwoju rolnictwa i gospodarki leśnej mogą być lokalizowane wyłącznie:

- 1) zakłady przemysłowe, które nie powodują ujemnych skutków dla gospodarki rolnej lub leśnej oraz zanieczyszczenia cieków wodnych i powietrza albo powstawania szkodliwych odpadów,
- 2) zakłady świadczące usługi dla miejscowej ludności.

§ 4. 1. Obszary leśne, których przeznaczenie na cele nie związane z gospodarką leśną, ochroną zdrowia i wypoczynkiem jest ograniczone, wyznacza się:

- 1) wokół miast liczących ponad 50 tys. mieszkańców, a w uzasadnionych wypadkach wokół miast mniejszych i ośrodków przemysłowych, w których zatrudnia się ponad 5 tys. pracowników — w rozmiarze do 200 m² terenu na jednego mieszkańca,
- 2) wokół miejscowości klimatyczno-wypoczynkowych w promieniu 3—5 km.

2. Szczegółowego wyznaczenia granic obszarów leśnych, o których mowa w ust. 1, w miarę rzeczywistych potrzeb i zależnie od lesistości danego regionu, dokonują wojewódzkie rady narodowe na wniosek prezydentów powiatowych rad narodowych lub wojewódzkich komisji planowania gospodarczego, zatwierdzony przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej w porozumieniu z wojewódzką komisją związków zawodowych i wojewódzkim sztabem wojskowym oraz w odniesieniu do lasów państwowych po zasięgnięciu opinii właściwej jednostki organizacyjnej zarządzającej lasem, a w odniesieniu do obszarów górniczych — opinii okręgowego urzędu górniczego.

3. Lasy i grunty leśne położone w granicach administracyjnych miast i osiedli są obszarami o charakterze określonym w ust. 1.

§ 5. 1. Na obszarach określonych w § 4 mogą być wprowadzane następujące ograniczenia:

- 1) zakaz lokalizowania zakładów przemysłowych wywierających ujemny wpływ na lasy i grunty leśne oraz wody śródleśne,
- 2) zakaz wznoszenia budynków i budowli w ogóle lub w ograniczonym rozmiarze, z wyjątkiem służących celom gospodarki leśnej, obronności kraju, ochronie zdrowia, wypoczynku lub obsługi turystów.

2. Rodzaje ograniczeń określonych w ust. 1 wprowadzają wojewódzkie rady narodowe w trybie ustalonym w § 4 ust. 2.

§ 6. Za obszary, których przeznaczenie na cele nie związane z gospodarką leśną, ochroną zdrowia i wypoczynkiem jest ograniczone, uważa się również obszary ochrony uzdrowiskowej. Tryb ustalania tych obszarów i obowiązujące na nich ograniczenia regulują przepisy o uzdrowiskach i lecznictwie uzdrowiskowym.

§ 7. Przepisy rozporządzenia dotyczące:

- 1) wojewódzkich rad narodowych i ich prezydiów stosuje się odpowiednio do rad narodowych miast wyłączonych z województw i ich prezydiów,
- 2) prezydiów powiatowych rad narodowych stosuje się odpowiednio do prezydiów rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz prezydiów dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski
Wiceprezes Rady Ministrów

337

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 grudnia 1971 r.

w sprawie zmiany granic województw bydgoskiego i warszawskiego.

Na podstawie art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. Nr 6, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z gromady Mysłakówko w powiecie lipnowskim województwie bydgoskim wyłącza się wsie Malanówko, Stare Malanowo i Źródła i włącza się je do gromady Ligowo w powiecie sierpeckim województwie warszawskim.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

338

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 grudnia 1971 r.

w sprawie funduszu zakładowego w przedsiębiorstwie Polskie Linie Lotnicze „LOT”.

Na podstawie art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwo Polskie Linie Lotnicze „LOT” tworzy fundusz zakładowy.

§ 2. Wskaźnikiem syntetycznym, od którego wykonania uzależnia się dokonywanie odpisów na fundusz zakładowy, jest dyrektywna kwota zysku.

§ 3. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo osiągnie w danym roku wynik finansowy z całokształtu działalności gospodarczej równy wielkości dyrektywnej kwoty zysku, tworzy fundusz zakładowy w wysokości 5% planowanego osobowego funduszu płac.

2. W razie nieosiągnięcia przez przedsiębiorstwo dyrektywnej kwoty zysku fundusz zakładowy, przypadający za wykonanie dyrektywnej kwoty zysku w 100%, ulega zmniejszeniu o:

- 1) 2% za każdy procent pogorszenia w granicach do 5%,
- 2) dalsze 4% za każdy procent pogorszenia w granicach od 5% do 10%,
- 3) dalsze 7% za każdy procent pogorszenia w granicach od 10% do 20%.

3. W razie pogorszenia dyrektywnej kwoty zysku o więcej niż 20 procent przedsiębiorstwo traci prawo do funduszu zakładowego.

4. Jeżeli przedsiębiorstwo osiągnie rzeczywistą kwotę zysku wyższą od dyrektywnej, wówczas fundusz zakładowy przypadający za osiągnięcie dyrektywnej kwoty zysku ulega zwiększeniu w formie udziału w kwocie zysku wygosparowanego ponad kwotę zysku dyrektywnego, w wysokości:

- 1) 50% kwoty zysku ponad kwotę dyrektywną w przedziale do 2% poprawy wyniku,
- 2) 25% kwoty zysku ponad kwotę dyrektywną w przedziale od 2,1% do 3% poprawy wyniku,
- 3) 10% kwoty zysku ponad kwotę dyrektywną w przedziale ponad 3% poprawy wyniku.

5. Zmniejszenie i zwiększenie funduszu zakładowego należy obliczać oddzielnie dla każdego przedziału ustalonego w ust. 2 i 4, a następnie kwoty uzyskane w ten sposób dawać.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisów na fundusz zakładowy co kwartał, przyjmując za podstawę obliczenia tych odpisów odpowiednie dane wynikające z kwartalnych sprawozdań finansowych, a za podstawę rocznego odpisu dane wykazane w zweryfikowanym sprawozdaniu rocznym. Za podstawę obliczeń kwartalnych przyjmuje się dane od początku roku do końca danego okresu. W celu ustalenia wysokości kwot odpisów kwartalnych należy porównać wynik osiągnięty z wynikiem planowanym na ten okres.

2. Przedsiębiorstwo może dokonywać po upływie pierwszego półrocza i trzeciego kwartału wypłat zaliczkowych w wysokości nie przekraczającej 25% kwoty odpisu na fundusz zakładowy za dany okres. Wypłaty zaliczkowe na nagrody i świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników nie mogą przekraczać kwoty odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac wykonanego w danym okresie.

§ 5. 1. Jeżeli rzeczywista kwota zysku nie uzasadnia pełnej wysokości utworzonego i wypłaconego funduszu zakładowego za I półrocze oraz za III kwartał, kwoty nadpłacone podlegają potrąceniu z funduszu następnego roku bądź z funduszy następnych lat — aż do całkowitego zlikwidowania nadpłaty.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli w wyniku badania prawidłowości utworzonego funduszu zakładowego zostanie ujawnione, że przedsiębiorstwo dokonało odpisów w kwocie większej od rzeczywiście przysługującej.

§ 6. Jeżeli przedsiębiorstwo nie spełni warunków określonych w rozporządzeniu i w związku z tym nie utworzy funduszu zakładowego, może wydatkować na nagrody i świadczenia dla pracowników kwotę nie przekraczającą 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac. Wydatki te zalicza się na straty przedsiębiorstwa.

§ 7. Szczegółowe zasady podziału nagród z funduszu zakładowego określi zakładowy regulamin wydany przez dyrektora przedsiębiorstwa, w uzgodnieniu z zarządem okręgowym właściwego związku zawodowego, zatwierdzony przez Konferencję Samorządu Robotniczego PLL „LOT”.

§ 8. Traci moc uchwała nr 118 Rady Ministrów z dnia 25 marca 1961 r. o rozciągnięciu przepisów uchwały nr 84 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1960 r. w sprawie finansowania wydatków za osiągnięcia ekonomiczne załóg w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych na inne jednostki organizacyjne (Monitor Polski Nr 28, poz. 132).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski
Wiceprezes Rady Ministrów

339

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 grudnia 1971 r.

w sprawie zmiany granic miast Chełmno, Nakło nad Notecią i Przedecz w województwie bydgoskim.

Na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. Nr 6, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. W województwie bydgoskim wyłącza się:

- 1) z gromady Dolne Wymiary w powiecie chełmińskim tereny o powierzchni ogólnej 69,68 ha i włącza się je do miasta Chełmna w tymże powiecie,
- 2) z gromady Przedecz w powiecie włocławskim tereny o powierzchni ogólnej 179,12 ha i włącza się je do miasta Przedecza w tymże powiecie,
- 3) z miasta Przedecza w powiecie włocławskim tereny o powierzchni ogólnej 41,46 ha i włącza się je do gromady Przedecz w tymże powiecie,

- 4) z gromady Nakło nad Notecią część terenów osady Zanotecie o powierzchni ogólnej 16,89 ha i włącza się je do miasta Nakło nad Notecią.

§ 2. Szczegółowego określenia granic miast wymienionych w § 1 pkt 1—4 dokona w drodze zarządzenia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy. Zarządzenie podlega opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz